

[Forsvarsministeren.]

skal opfylde de krav, der stilles — og det siger det ærede medlem jo at den skal; den skal kunne løse sine opgaver. Dette er bl. a. at opretholde den indre orden i landet, at bevogte og forsvare landets flyvepladser og vigtige havne, at formere en grænsestyrke og ligeledes stille op en særlig FN-styrke. Det er de reelle kriterier for, hvad den radikale landhær skal kunne klare. Alene dette at bevogte og forsvare flyvepladserne er, hvis det skal være effektivt og have nogen art, ikke noget, man gør med tinsoldater. Det kræver ikke alene virkelige soldater, men det kræver også ganske specielle våben, men når det ærede medlem bliver præsenteret for, at der skal være mening i det, at hæren skal løse alle disse opgaver — og det skal den, efter hvad det ærede medlem siger —, så er det tilbagetoget kommer; så siger man: vi har ikke tænkt os, at det skulle være med den slags våben, som vi ikke kan lide — for der er altså nogle våben, man ikke kan lide, og der er nogle, man kan lide. Skal man løse opgaven, må den kun løses på den måde, som det ærede medlem har angivet her, og hæren må ikke udstyres på anden façon. Det er det, jeg kalder et tilbagetog. Tilbage står så, hvordan opgaven i grunden skal løses. Det får vi ingen opklaring på i dag, det er jeg ganske sikker på.

Jeg stillede et spørgsmål til det ærede medlem om søværnet, om det er noget, der er faldet ud ved en forglemmelse eller det også er et tilbagetog, når det ærede medlem hr. Johs. Christiansen og hr. Petersen (Røyle) i den afgivne betænkning fra kommissionen siger, at man fra radikal side ønsker et søværn af den nuværende størrelse, medens man i det resumé, man giver i folketingsudvalgsbetænkningen, har sprunget denne sætning over? Jeg spørger endnu en gang: Ønsker man et søværn i hvert fald så nogenlunde af den nuværende størrelse? Jeg forstår, at om luftvåbnet er det også umuligt at trænge til bunds i den radikale sjæl.

Det ærede medlem omtalte igen Kofødbetænkningerne. Såvidt jeg husker, har disse betænkninger, efterhånden som de kom frem, endda været behandlet i pressen, og jeg har da ikke det allerfjerneste imod, at de betænkninger, der er afgivet, og som for lang tid siden er givet til kommissionen og andre, nu bliver genstand for fuld offentliggørelse. Der ligger intet deri, som skal skjules, tværtimod.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen mente, at han ikke havde fået svar på sit spørgsmål om min stilling til udbedringen af startbanerne på Skrydstrup flyveplads.

Det mener jeg jeg har givet, idet jeg for et øjeblik siden sagde, at selvfølgelig gælder det her som på alle andre områder, at det normale må være, at det foregår gennem licitation, men at der her foruden det tidsmæssige også havde været ganske specielle tekniske forhold, som havde begrundet den anvendte fremgangsmåde, hvad der fra min side nærmere er redegjort for overfor bevillingsmyndighederne.

Det ærede medlem spurgte mig så, hvornår jeg ville gå i gang med en reorganisering af bygningstjenesten. Jeg kan svare lige ud, at det vil jeg gøre, lige så snart det kan ske uden skade for det arbejde, der nu skal gennemføres af begge bygningstjenester. Lige så snart det kan gøres uden nogen som helst skade for det arbejde, der ligger der, vil denne sammenslagning af hærens bygningstjeneste og søværnets bygningsvæsen finde sted, og i den Kofødbetænkning, der foreligger, har man som sagt et udmærket grundlag for de overvejelser, som må finde sted i så henseende. I mellemtiden sker der dette, at vi ad veje, jeg allerede har haft lejlighed til at redegøre for her i tinget, tager skridt indenfor administrationen, som også peger henimod den reorganisering, der her skal finde sted, når det bejlige tidspunkt er inde.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg blot sige, at han, når han spørger om bedriftsværnene, vel ikke kan vente at få svar ved denne lejlighed, eftersom det jo slet ikke vedrører det, der behandles, men spørgsmålet udelukkende henhører under civilforsvarslovgivningen, som jeg intet har med at gøre.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg er ikke enig med ministeren i, at jeg ikke kunne forvente svar ved denne lejlighed. Bevæbningen af disse bedriftsværn må være et anliggende, som vedrører forsvarsministeren. Hvor udleverer man ellers våbnene fra, hvis ikke de kommer fra de områder, der ligger under forsvarsministeren? Men iøvrigt skal jeg selv rejse spørgsmålet ved senere lejlighed, for der må skabes klarhed på dette område.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, at han kan spare sig al sin udenomssnak. Det, jeg hentydede til, var, at der har foreligget en indbydelse til en delegation af rigsdagsmænd til Sovjetunionen, og den har partierne ikke villet modtage under henvisning til, at der var for meget arbejde — jeg ved ikke, om det var hudeordningen, eller hvad det var, det